Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26243
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ds. ut hoc m̄ hominē saluū faceret. s; humana natura indigebat
ut hoc m̄ dō satisfaceret. Non egebat ds ut tā laboriosa pateret.
s; indigebat homo ut ita reculiaret. Non egebat ds ut sic humili
aret. ut sic de inferni pfundo erueret. Diuina natura humiliari
aut laborare. nec eguit nec potuit. Hec omnia humanā naturā
ut ad hoc restitueret ppt qd facta erat necē erat facere. s; nec illa
nec q̄cq̄d ds n̄ ē. ad hoc poterat sufficere. Nam homo ad qd institu
tus ē n̄ restituit. si n̄ ad similitudinē angloꝝ in q̄b̄ nullū peccatū
ē puenit. Qd ē impossibile fieri. n̄ omniū pcepta peccatōꝝ remis
sione. q̄ n̄ fit n̄ pcedente integra satisfactione. i. debiti spontanea
solutione. Quā satisfactionē talē ēē oportet. ut peccator aut ali
q̄s pillo det aliqd dō de suo qd debitū n̄ sit. & qd super omē qd
ds n̄ ē. Si enī peccare ē dm exhonorare. & hoc m̄ facere n̄ deberet.
etiā si necē ēēt. q̄cq̄d ē qd ds n̄ ē pire. utiq; ueritas immutabi
lis & ratio apta exigit. ut q̄ peccat. reddat dō aliq̄d p honore ab
lato. mar̄ quā sit hoc p q̄ illū exhonorare non debuit. .xv.

SED ATTENDAMUS peccatū ade. ut euidentē agnoscat q̄m
impossibile fuerit homini soluere hoc debitū. dd̄ā q̄ peccando
exhonorauit dm. auferens ei debitū honorē iusticie. Quādiu q̄
n̄ soluit qd rapuit. mansit in culpa. Nec solūm̄ reddere qd abla
tū ē sufficit. s; p ēumelia illata plus debet reddere quā abstulit.
Hoc q̄q; attendendū ē. q̄a cū aliq̄s soluit qd iniuste abstulit. hoc
debet dare qd ab illo n̄ possit exigi. si alienū n̄ rapuisset. Sic q̄
debet omis q̄ peccat. honorē quē dō rapuit soluere. & hec ē satis
factio quā omis peccator dō debet facere. Considerandū q̄q; q̄ita
ponderis peccatū sit. Si uideres te in ēspectu dī. & aliq̄s t̄ diceret.
aspice illuc. & ds econt̄. nullatenus uolo ut aspicias. quere tu ipse
q̄d sit in omib̄ q̄ s p q̄ ēta uoluntatē dī deberes illū aspectū fa
cere. Nichil prsus inuenis p q̄ hoc debeas facere. q̄a si te ipsū. aut